

partiet; ogsaa han blev udvist, og en Arbejder, Løffler, som havde sagt det forfærdelige om Samfundshjælpen dernede, at de var Skruebrækkere, blev udvist paa saadant et ganske enkelt Ord.

Dette er ganske meningsløst, selv om man nu vilde sige, at disse Arbejdere var Bolscheviker eller tilhørte det uafhængige Parti, hvad de ikke gjorde; Hr. Wienecke har senere indmeldt sig i det uafhængige Parti, men den Gang tilhørte han Flertals-socialisterne. Det turde netop være, at det er den højtærede Justitsminister, der har gjort Hr. Wienecke til Bolschevik ved sine Udvisninger. Nu vil den højtærede Minister vel sige, at det var ikke ham, der udviste dem. Men Ministeren er ansvarlig for Statspolitiet, og det var Statspolitiet, der førte de paagældende til Flensborg og fik Mr. Bruce til at udvise dem. Det er en Behandling af Arbejderne, som jeg ikke synes er forsvarlig, det er ikke en forsvarlig Fremgangsmaade, naar man modtager en ny Landsdel, hvor man skal stille alle Borgerne lige; man bør give dem Mulighed for at leve i den Landsdel, som man med saa stor Længsel har set indlemmet i Danmark.

Jeg vil sluttelig gøre et Par Bemærkninger om de økonomiske Forhold. Efter Festen i Det kongelige Teater, hvor Balletten „Valdemar“ blev opført, er det ikke muligt at naa højere i Retning af Fester i Danmark angaaende Genforeningen. Balletten „Valdemar“ maa være Højdepunktet. Jeg tænker derfor, at disse Fester kan være sluttede, og at man skulde samle sig om de alvorlige Spørgsmaal, om Arbejdet, som den højtærede Statsminister ogsaa har sagt. Der maa arbejdes, der maa spares, siger den højtærede Statsminister. Ja vel, men man kan ogsaa spare for meget, og jeg er bange for, at det kan gaa saadan, hvis den højtærede Statsminister bliver ved med at spare, at han en skønne Dag kommer og siger, at nu har vi sparet saa meget, at vi er ved at gaa fallit alle sammen. Saaledes var det ved at gaa i 1914, da lød der den samme Parole, at vi skulde spare, saa skulde det nok gaa. Men der var ikke gaaet et Kvartal, før alle sagde: Nej, lad os lade være med at spare saa meget, ellers gaar vi i Hundene; lad os komme til at arbejde.

Det er ganske rigtigt, at det er godt at spare paa de udenlandske Artikler, som vi indfører her til Landet; men det er ikke godt at spare paa dansk Arbejde udover, hvad rimeligt er. Jeg tror, vi skal begrænse Spareteorien dertil, at vi skal støtte dansk

Arbejde og dansk Produktion saa meget som muligt, og selv fremstille det meste af, hvad vi har Brug for, og ikke lade de fremmede om at fremstille det. Vi skal begrænse Importen af de fremmede Luksusvarer saa stærkt som muligt, f. Eks. fremmede Automobiles. Jeg ved ikke, hvad vi skal med alle de Automobiles. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, som talte før mig, i, at Luksusautomobiles er Landevejenes Skræk, og at de burde forbydes ved Lov; det burde i alt Fald forbydes ved Lov at indføre dem, saa meget mere som vi kan lade Bilerne selv her i Landet. Jeg lagde ved Dybbølfeften Mærke til, at den kongelige Hofmarskal havde sendt to Biler over til Kongens og Kongefamiliens Befordring til Sønderborg. Det var begge meget fine udenlandske Mærker, de allerfineste, der gives. Jeg har set i et Blad, der hedder „Dansk Arbejde“, at en Gang, da Kongen skulde indvie en Udstilling af dansk Arbejde i Tivoli, kom han kørende i et stort udenlandsk Automobil — jeg ved ikke, om det var Reklame for dansk Arbejde. Det forekommer mig, at man fra alle Sider her i Landet burde foregaa os andre arme dødelige med et godt Eksempel, støtte det danske Arbejde, for at dansk Produktion kunde blive hjulpet frem paa en rimelig Maade alle Vegne, hvor den kan staa sig mod Udlandets Produktion. Jeg mener ikke, at vi skal lade den beskytte; men jeg mener, at hvor dansk Arbejde er lige saa godt og lige saa billigt som udenlandsk, bør man foretrække det.

Det er ikke sket, og det sker ikke, naar alle disse Luksusautomobiles kommer færende hen ad Landevejene hver Sommer — man ser dem f. Eks. paa Færgerne, hver Gang man skal over Bælterne. Det forekommer mig, at naar det høje Ministerium vil spare, saa lad disse Automobilfarere spænde Livremmen ind, lad dem standse deres Virksomhed, stop den, den gør ingen Nytte, den er fuldkommen overflødig. Disse unge Direktører og Fars Sønner og Svigersønner, som farer omkring med deres unge Damer i udenlandsk Pelsværk, burde ikke have Lov til at gøre Landevejene usikre og overfylde Hotellerne og drikke Champagne og andre hede Vine og indføre de udenlandske Varer, som ødelægger den danske Valuta og det danske Arbejde. Her er et Omraade, hvor der passende kunde spares, og hvor vort høje Ministerium kan faa rig Lejlighed til det. Det vil ganske vist være haardt at tage Pelsværket fra Damerne, for de har jo i adskillige Tilfælde ikke stort